

העלון השבועי מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שנים פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

"הריבנו בזכרונך בזהרך עבדי" (ישעיהו 63: 9) * לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יבא שכר בהפסדו !!! * לא לטלטל העלונים במקום שאין בו עירוב כהלכה ! - העלון טעון צדיקה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'פינחס', שבת מברכין חדש אב, כב' - כג' תמוז, ה-תשפ"ה, (2025 | יולי | 19 - > 18 למנינים) - גליון מס' 378

שבת מברכין חדש אב

לשם יחוד קודש אברהם הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבוד של שבת קודש המלכה !!!!

לעילוי נשמות
הורו הקרובים ע"ה:
מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל-נפ"ר
ניס-ה-תשע"ח ואמי מרת פרחא אליזה בת חביבה ז"ל נפ"ר כה' תמוז ה-תשס"א-
מנוחתם עדן
לע"נ יששכר (תע"ז) בן מרים ודוד נפטר לבית עולמו ונטמן ביום השני ב' אדר, ערב שבת קדש פרשת 'ואתה תצוה' ה-תשס"ה
לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד' אדר א' ה-תשפ"ד. ולע"נ בנו- אביחי (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב' אדר ב' ה-תשפ"ד
לע"נ הגב' המנוחה אורנית ע"ה בת דסיה חיה שובלדט"א- נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב- התשפ"ד
לע"נ הגב' המנוחה רוזה בת עליזה ז"ל- נפטרה ביום שלישי כה' חשוון ונטמנה ביום רביעי כו' חשוון ה-תשפ"ה
לע"נ שלוח חבי"ד שנרצח באכזריות באמירות הר"ר צבי הכהן קונן הי"ד, שנרצח באמירות ביום שישי כ"א מר חשוון ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כה' במר חשוון (אור ליום שלישי) ה-תשפ"ה
לעילוי נשמות חברי היקר נסים (אסייג) בן ביה שחל לעולמו ביום שבת קודש פרשת 'וישב' כ' בכסלו ונטמן למחרת ביום אחד בשבת כ"א בכסלו ה-תשפ"ה
לעילוי נשמות המנוחות מרגלית ז"ל בת גליה, נפטרה לבית עולמה ביום שני, ו' בטבת ה-תשפ"ה
לע"נ מרן ראש ישיבת 'כסא רחמים הרב מאיר נסים מאזוז (טאמן) כמסאנה חנה זצוק"ל
נפטר ביום שבת קודש שבועי של פסח, כ"א ניסן ה-תשפ"ה, ונטמן למחרת ביום אחד בשבת (איסרו ח') כ"ב בניסן ה-תשפ"ה
לעילוי נשמות המנוחות סעידה מסעדה תמר (כהן) ע"ה בת פרחא, נפטרה ונטמנה בליל שישי אור ל- כו' בניסן ה-תשפ"ה
לע"נ הק"ל צאלה (זו) הי"ד בת שמואל שנרצחה בגנינו ליד ברוכין, ליל חמישי, אור ל- י"ז באייר ה-תשפ"ה (15-16 למאי 2025 למנינים), נרצחה ע"י בני עולה בעת שהיתה בדרכה לחדר לידה ללדת את בנה הרביעי, וכן לעילוי נשמות בנה התינוק הקדוש רבי חיים בן צאלה הי"ד שנפגע באותו פגוע שבו נרצחה אימו צאלה הי"ד וכעבור כשבועיים נפטר מפצעיו ונטמן לצד אימו ביום חמישי ב' בסיון ה-תשפ"ה (29 למאי 2025 למנינים)

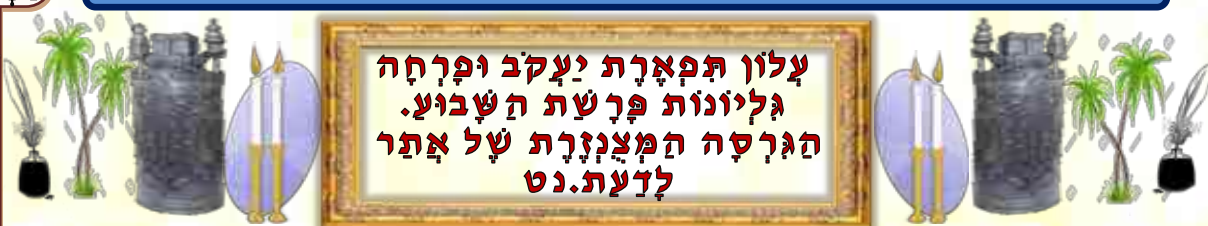
ת.נ.צ.ב.ה.

להבדיל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובנייה:

הרב משה (בובי) שליט"א בן אסתר; **הרב שלמה יוסף (מחבר) שליט"א בן חממה יונה;** רוני אהרן בן פרחא אליזה, פזית זלדה מרשיה בת מריון מונה אסתר, לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי; לרפואת שיר לוי בת קרן, הרבנית ביהודה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א); רבי רפאל (בובי) בן נגיה, רחמים (כרן) בן שר; יעקב בן אסתר; אסתר בן ויקטוריה (הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנח); הנער הנער מושי בן גיטי; מרים (ענת) בת דינה; לרפואת הילדה מעין אודיה בת אסתר שחר; לרפואת עופר בן חיה; לרפואת ליאורה בת דבורה; לרפואת בצלאל בן פריגא שידל; לרפואת עפרה חנה בת ציפורה; יפה בת מרידה;

לרפואת החיילים שנפצעו בעזה ב- י' באייר התשפ"ה: דוד בן גאולה (אחיו של מקלדי שיעורי הרב רוזנבלום שליט"א); דן בן דורית; צבי דוד בן תמר; אליהו אליאב בן חגית; ראם בן עדי לי; צור בן שרית חנה

לכל הפצועים והחולים בתוך כל שאר חולי עמנו ישראל רפואה שלמה, אמן ואמן

שבת "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" פרשת:

ובגליון זה:

המאמר הפותח: "פיל דור והנהגה הראויה לו" לא בירשה תאומים סינאמיים

ממתק לשבת: השליחות האישית של כל אחד מן המצוות לנפש? ספור לשבת פרשת פינחס: כף זכות

אגדת ועוד בגליון שכלפזיזו

לקוטים לשבת קדש

זמני כניסת השבת וציאתה שבת פרשת "פינחס" ה-תשפ"ה (2025 למנינים) מבוסס על פי לוח "פאר חלוח"

כניסת השבת	יציאת השבת	יציאת שבת (זמן רבנו תם)
ירושלים- 19:10	20:25	21:14
תל-אביב- 19:28	20:28	21:12
חיפה- 19:21	20:29	21:16
באר-שבע- 19:28	20:25	21:12

זמנים הלכתיים נוספים לשבת זו להלן תמצאו בעמוד 3 למטה.

{ 1 }

למניין בעניין העלון ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com עשו לנו לייק בדרך שלנו בפייסבוק: **תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל**

"הרימו מכשול מדרד עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

בס"ד

שַׁבַּת פְּרָשָׁת: "פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן"

הַפְּטָרַת הַשַּׁבָּת: "דְּבָרֵי יְרֻמִּיהוּ בֶּן חֶלְקִיָּהוּ"

(סִפָּר יְרֻמִּיהוּ, פָּרָק א', פָּסוּק א')

שַׁבַּת wife חולמ!

"כָּל דּוֹר וְהַנְהִיגָה הָרְאוּיָה לוֹ"

מֵאֲמָר לַשַּׁבָּת
פְּרָשַׁת 'פִּינְחָס'
מֵאֵת: הָרַב גִּזְרֵן שְׁלִיט"א
מוֹבָא מֵאֲמָר 'לְשִׁיבַת הַר בְּרָכָה'.

"יִפְקֹד ה' אֶ-לִקְי הָרוּחוֹת לְכָל בֶּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה:"

סִפָּר 'בְּמִדְבָּר', פְּרָשַׁת 'פִּינְחָס', פָּרָק כ"ז, פָּסוּק ט"ז

כְּשֶׁאֲנוּ מִתְבּוֹנְנִים בְּסִפָּר בְּמִדְבָּר אֲנוּ מוֹצְאִים שְׁנֵתוֹ לְחֶלֶק אֶת הַסִּפָּר כְּלוּ לְשָׁנִים, הַחֶלֶק הָאֶחָד מִפְּרָשַׁת בְּמִדְבָּר עַד פְּרָשַׁת קָרַח, הַחֶלֶק הַשֵּׁנִי מִפְּרָשַׁת בְּלָק עַד לְסוֹף הַסִּפָּר, כְּשֶׁפְּרָשַׁת חֻקַּת הַנֶּחֱסֵי הַמַּעֲבָר בֵּין שְׁנֵי הַחֻלְקִים. הַחֶלֶק הָרִאשׁוֹן עוֹסֵק בְּדוֹר יוֹצְאֵי מִצְרַיִם, מִקְבְּלֵי הַתּוֹרָה, שְׁנֵתוֹ לְאַפְּיוֹן אוֹתוֹ כְּדוֹר פְּאִסִּיבִי-לֹא בְּמוֹבָן הַשְּׁלִילִי ח"ו, אֲלָא דוֹר שֶׁנִּפְעַל כְּלוּ מִהֲרָצוֹן הָאֱלֹקִי, הַקִּבְ"ה מוֹצֵא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים, לֹא זְכוּיּוֹת וּלֹא מַעֲשִׂים מִצִּידִם, הַקִּבְ"ה מְרוֹמֵם אוֹתָם וּמְגַדֵּל אוֹתָם עַד שְׁזוֹכִים לְקַבֵּל תּוֹרָה, וְעַם הַנְּהִיגָה מִשָּׁה רַבִּנוּ שֶׁהֵינּוּ כְּפִי חֻמָּה שֶׁלֹּא מֵאֲפָשָׁר לְשׁוֹם נִרְקָטוֹן לְהוֹפִיעַ וּלְהֵאִיר, שֶׁהֵרִי "שְׂרָגָא בְּטֵהֲרָא מֵאִי אֶהֱיִי לִיה" [מָה הַנְּהִיגָה (מָה הִיִּתְרוֹן) בְּאוֹר הַנֵּר כְּשֶׁיֵּשׁ אוֹר בְּצִהָרִים] ?

אֲנוּ מוֹצְאִים רַבּוּי שֶׁל חֻטָּאִים בְּדוֹר זֶה, שֶׁכֻּלָּם נַעֲשִׂים בְּשִׁנְתֵּי הָרִאשׁוֹנוֹת בְּלִבָּד בְּהִיוּתוֹ בְּמִדְבָּר. נִתֵּן לְהַסְבִּיר זֹאת בְּכֹךְ שֶׁהַדּוֹר הַזֶּה צָרִיךְ לְהִתְרַגֵּל לְעֵבְדָה שֶׁתִּפְקִידוֹ הוּא לְקַבֵּל בְּלִבָּד, לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִם-רְצוֹנוֹ, וְאֲכֹן כָּל הַחֻטָּאִים שֶׁאֲנוּ מוֹצְאִים הֵנָּה הַבְּעֵת רְצוֹן אוֹ מְרֻמוֹר כִּנְגַד הָרָצוֹן הָאֱלֹקִי (וְלֹא מוֹצְאִים חֻטָּאִים שֶׁבִּין אֲדָם לְחִבְרוֹ וְכו').

בְּפְרָשַׁת חֻקַּת חֵל הַמִּפְנֶה. הַבְּטוּי הָרִאשׁוֹן וְהַגְּלוּי לְכֹךְ הוּא שֶׁפְּרָשַׁת חֻקַּת עוֹסֶקֶת כְּבָר בְּשָׁנָה הָאַרְבָּעִים לְהִיוּתָם בְּמִדְבָּר, הַדּוֹר הֵינּוּ דוֹר נוֹחֲלֵי הָאָרֶץ וּמִנְהִיגֵי הַדּוֹר מִסְתַּלְקִים (מוֹת מֵרִים וְאַהֲרֹן) אוֹ מִתְבַּשְּׂרִים עַל הַפְּסָקָת הַנְּהִיגָה (מִשָּׁה). וּמִמֶּלֶא נִדְרָשַׁת מִהַדּוֹר הַנְּהִיגָה אֶקְטִיבִית יוֹתֵר, כְּשֶׁלָּעַם יֵשׁ זְכוּת לְהַבִּיעַ אֶת דַּעְתּוֹ. הַמִּקּוֹד עוֹבֵר מִמִּשָּׁה רַבִּינוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹפֵךְ לְהִיוּת שְׁתָּף פְּעִיל עִם אֵל בְּהִבָּאֵת גְּאֻלָּתוֹ שֶׁהִיא גְּאֻלַּת הָעוֹלָם.

בְּפְרָשַׁתוֹ, כְּחֶלֶק מֵאוֹתוֹ הַמְּהִלָּךְ, מִתְמַנֶּה יְהוֹשֻׁעַ לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהַתְּכוּנָה הַבְּסִיסִית שֶׁמִּבְקֵשׁ מִשָּׁה מִהַקִּבְ"ה, לְגַבִּי הַמִּנְהִיג, הִיא "יִפְקֹד ה' אֶלִקְי הָרוּחוֹת לְכָל בֶּשָׂר, אִישׁ עַל הָעֵדָה אִשְׁרֵי יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאִשְׁרֵי יָבוֹא לְפָנֶיהֶם...". וּמִבְּאֵר רַשִּׁי "אֶלִקְי הָרוּחוֹת לְמָה נֵאמַר? אֲמַר לְפָנֶינוּ רַבִּישׁ"ע גְּלוּי וְדוֹעַ לְפָנֶיךָ דַּעְתּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְאִינִם דּוֹמִים זֶה לַזֶּה, מִנָּה עֲלֵיהֶם מִנְהִיג שֶׁיְהִי סוֹבֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי דַּעְתּוֹ". כְּלוֹמֵר, הַמִּנְהִיג הַחֲדָשׁ נִדְרָשׁ לְתֵת מְקוֹם וּבְטוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, לְכָל דַּעַה וְדַעַה וּלְכָל שִׁבְט וְשִׁבְט. וְאֲכֹן כִּשְׁהַקִּבְ"ה אוֹמֵר לְמִשָּׁה שֶׁיְהוֹשֻׁעַ הוּא הַמִּנְהִיג הַנִּבְחָר, הַתְּכוּנָה שֶׁמִּצִּין הַקִּבְ"ה אֲצֵל יְהוֹשֻׁעַ הִיא "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מִשָּׁה קַח אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ", וּמִבְּאֵר רַשִּׁי "כְּאִשְׁרֵי שְׁאֵלָתוֹ, שִׁיכּוֹל לְהִלָּךְ כִּנְגַד רִחוּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד".

עַל פִּי הַנִּתּוּחַ הַזֶּה נִתֵּן לְהַבִּין מִדּוֹעַ הֵיךְ כַּעַס אֱלֹקִי בִּפְעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁבִּגְי יִשְׂרָאֵל בִּקְשׁוּ מִים וְאֵלוּ בְּפְרָשַׁת חֻקַּת אֵין עַל כֹּךְ שׁוֹם חֲרוֹן אַף. וְכֹן נִתֵּן לְהַבִּין אֶת טְעוּתוֹ שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ בְּכַעֲסוֹ עַל בְּקִשְׁתֵּי הַמִּים, טְעוּת שֶׁאִינֶנָּה חֻטָּא בְּמוֹבָן הַפְּשׁוּט אֲלָא הַמִּשָּׁךְ הַנְּהִיגָה הַמִּתְאַיְמָה דוֹר הַמִּדְבָּר כְּשֶׁלִּפְנֵינוּ עוֹמֵד דוֹר אַחֵר, דוֹר נוֹחֲלֵי הָאָרֶץ.

הַבְּדֵל זֶה נִכָּר גַּם בְּצוּרַת הַמִּלְחָמָה שְׁנִלְחָמִים יִשְׂרָאֵל. בְּמִלְחָמָה עֲמִלְק הַמִּלְחָמָה כְּלָה אֱלֹקִית וְתִלּוּיָהּ בְּמִשָּׁה רַבִּינוּ, שֶׁכְּאִשְׁרֵי מִשָּׁה מֵרִים אֶת יָדָיו-יִשְׂרָאֵל נּוֹצָחִים, וְכְּאִשְׁרֵי מוֹרִיד אֶת יָדָיו-יִשְׂרָאֵל מְנַצָּחִים. וְאֵלוּ בְּמִלְחָמוֹת שְׁמוּפִיעוֹת מִפְּרָשַׁת חֻקַּת וְאִילָךְ עִם יִשְׂרָאֵל נִלְחָמִים מִלְחָמָה קוֹנְבִּנְצִיוֹנָלִית.

עוֹד הַבְּדֵל בּוֹלֵט הוּא שְׁלַעֲמַת הַבִּקְרָת הַחֲרִיפָה עַל שְׁלִיחַת הַמְּרַגְלִים בְּדוֹר הַמִּדְבָּר, בְּפְרָשַׁת חֻקַּת אֲנוּ מוֹצְאִים שְׁמִשָּׁה רַבִּינוּ שׁוֹלַח מְרַגְלִים, "וַיִּשְׁלַח מִשָּׁה לְרַגֵּל אֶת יַעֲזָר...", לֹא כָּל בְּקִרָת.

הַבְּדֵל נּוֹסֵף הוּא בְּשִׁירָה. כְּאִשְׁרֵי עִם יִשְׂרָאֵל נִתְקַל בְּנֵס בְּדוֹר יוֹצְאֵי מִצְרַיִם אֲז "אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל...", דִּהֵינּוּ הַדְּגֵשׁ הוּא עַל מִשָּׁה. וְאֵלוּ בְּפְרָשַׁת חֻקַּת הַדְּרָשׁ הוּא "אֲזִי יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת" וּמִשָּׁה כָּלֵל לֹא מְזִכָּר.

עַל פִּי הַבְּנָה זֹאת נִתֵּן לְהַבִּין אֶת הַנּוֹשָׂאִים בְּפְרָשַׁתוֹ. הַנּוֹשָׂא הָרִאשׁוֹן הוּא קִנְאוּתוֹ שֶׁל פִּינְחָס, שֶׁקָּם "מִתּוֹךְ הָעֵדָה", שֶׁזֶהוּ בְּטוּי

הַמִּשָּׁךְ הַמֵּאֲמָר בַּעֲמוֹד 3.

עֲלוֹן הַשְּׁבֻעַ מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת אֲמִי מוֹרְתִי מֵרַחַת אֱלִיָּה
ז"ל (קַמְלִיאָן) בֵּת חֲבִיבָה וְרַחֲמִים יוֹסֵף (פּוֹלֵת) ע"ה, שְׁיֹם
פְּקֻדָּתָהּ (ה' - 24) כֹּה' בְּתַמּוֹ (בְּיוֹם שְׁנֵי הַבַּעַל"ט)

{ 2 }
עֲמוֹד

לַפְּנֵי עֲבִינִי הָעֲלוֹן- נִתֵּן לְשַׁלּוֹחַ הוֹדָעָה לְכַתּוּבַת הַדּוּא"ל הַבָּהָה:
rk-pk@hotmail.com
עֲשׂוּ לָנוּ לִיִּיק בְּדֹף שִׁלּוֹנוּ בִּפְּיִיסְבוּק: תַּפְאֶרֶת יַעֲקֹב וּפְרָחָה-עֲלוֹן שְׁבֻעִי לַשַּׁבָּת
קוֹדֶשׁ וּלְמוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מאמר לשבת
פרשת 'פינחס'
מאת: הרב גור גלון שליט"א
מוקדא מאמר 'ישיבת הר ברקא'.

"כל דור ונהנהגה הראויה לו"

(המשך המאמר הפותח מעמוד 2)

נוסף לאקטיביות של עם ישראל בדור זה. ומתוך כך גם יש מגוון מחדש של עם ישראל שבא להדגיש את מקומו של כל אחד ואחד בפרט ואת מקומם של ישראל בכלל. לאחר מכן אנו נפגשים עם פרשת בנות צלפחד המבקשות ודורשות נחלה בארץ ישראל, וכפי שמנסח זאת רש"י באפן נפלא, "בן בנות צלפחד דברת- יפה תבעו, אשרי אדם שהקב"ה מודה לדבריו". לאחר מכן מתמנה יהושע ומשה רבנו עולה להשקיף אל הארץ, כיון שלא יזכה להכנס לתוכה, ולבסוף עוסקת הפרשה בענין הקרבנות, כלומר, בעבודת ישראל ובזכותם להשפיע על העולם את השפעת האלקי. למדנו מכאן שני דברים יסודיים: דור הנכנסים לארץ הוא דור הנדרש לפעילות ואקטיביות. ונדברים אמורים, כמובן, גם לדורנו. חשוב מאוד שאדם יתאים את הנהגותיו ונהגותיו לדור בו הוא נמצא, שהרי אם לא כן עלול האדם למצוא את עצמו חוטא ותועה. וכדבריו החריפים והידועים של אברהם יצחק הכהן קוק (הראי"ה) זצ"ל, שמי שלא מבין שאנו בדור של גאולה, לא שיד שידריך את הדור אפילו לא בעניני תשובתו האישית של האדם.

יהי רצון שנוזפה לראות בעין פקוחה ובדיקנות את תפקיד הדור ואת תפקידנו בתוכו, ומתוך כך נוזפה להנהיג את עם ישראל למלא את תפקידו באפן השלם והטוב ביותר.

שבת של שקט ושלוש לכל בית ישראל, אמן!
רוני ק.

עוד אבינו חי !!!

עם ישראל חי !!!!!

יהי רצון שבע"ה שיחזרו במהרה כל השבויים וכל הנעדרים. החלמה מהירה לכל הפצועים והחולים, ולכל חיילי ישראל, בריאות ושלמות גופם, רוחם ונפשם. ובריאות איתנה לכולנו- אמן!

ברכת החודש

חודש אב

שבת מברכין חדש אב

ראש חודש יום אחד יחול בע"ה

אב

ביום שבת קודש הבעל"ט (פרשות מטות-מסעי)

א' אב ה- תשפ"ה

מולד הלבנה- יום שישי שעה 10:42 ו- 5 חלקים

מזל אריה

חודש אב

הזמנים (על פי לוח: "פאר הלוח") לפי נעצות קיץ !!!

זמני השבת פרשת פינחס' - על פי לוח "פאר הלוח"	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר שבע
שקיעה ליל שבת (שישי בערב)	19:50	19:48	19:51	19:48
צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)	20:06	20:04	20:07	20:04
עלות השחר שבת בבוקר	04:16	04:22	04:17	04:22
זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר	05:46	05:51	05:47	05:55
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - מגן אברהם (מג"א)	08:31	08:35	08:31	08:34
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - הגאון רבי אליהו (גר"א)	09:13	09:17	09:14	09:16
סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר	10:24	10:27	10:25	10:27
חצות יום לילה שבת	12:45	12:47	12:46	12:47
זמן מנחה גדולה	13:15	13:17	13:16	13:17
שקיעה במוצאי השבת	19:49	19:47	19:50	19:48
צאת הכוכבים במוצאי שבת (לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)	20:06	20:03	20:07	20:04

עלון השבוע מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שיום פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

3
עמוד

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: **תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל**

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

תורת משה

דבר תורה לשבת פרשת 'פינחס'

מאת הרב משה בובי שליט"א

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי:"
(ספר 'במדבר', פרשת 'פינחס', פרק כה', פסוק יד')

"לא בירשה"

מדוע היה צריך לציון את שושלת היוחסין של פינחס עד סבו? רש"י נדרש לשאלה זו, והביא את דברי הגמרא בסנהדרין:

"לפי שהיו השבטים מביאים אותם: הראיתם בן פוטי זה, שפטים אבי אמו עגלים לעבודה זרה, והרג נשיא שבט מישראל !!! לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן." (בבלי סנהדרין פב ע"ב)

נתן לנמק את הצורך בהבאת שושלת היוחסין של פינחס גם באופן אחר, לאור אפינה המיוחדת של כהנת פינחס. התורה מתארת את הברית של הקב"ה עם פינחס כ- "ברית כהנת עולם" (פסוק יג), אולם תכנה של ברית זו אינו ברור. לדברי הספרי (קל"א), הקב"ה הבטיח לפינחס כי צאצאים רבים שלו ישמשו ככהנים גדולים. רש"י, לעומת זאת, מבאר שעצם כהנתו של פינחס אינה מובנת מאליה, ולכן היה צורך להבטיח לו שיהיה כהן:

"שאף על פי שכבר נתנה כהנה לזרעו של אהרן, לא נתנה אלא לאהרן, ולבניו שנמשחו עמו, ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתו, אבל פינחס, שנולד קדם לכן ולא נמשח, לא בא לכלל כהנה עד כאן. וכן שנינו בזבחים (קא): לא נתכנה פינחס עד שהרגו לזמרי."

למעשה, בגמרא בזבחים שם נחלקו האמוראים, האם פינחס זכה בכהנה כאשר הרג את זמרי, או כאשר שם שלום בין השבטים, אולם כלם מסכימים לרעיון המרכזי, שפינחס לא שמש בכהנה מצד יחוסו, אלא היה צריך לפעל כדי לזכות בכהנה.

כיון שפינחס נעשה כהן באופן חריג ושונה משאר הכהנים, אפשר היה לחשב שגם תפקידו ומעמדו ככהן יהיו שונים מאחרים. כך נתן להבין מדוע נזקקה התורה לפרט את יחוסו של פינחס עד סבו: התורה ראתה צורך להשוות את פינחס לאלעזר ואהרן כדי להדגיש שחרף הנסבות המיוחדות של מנוי פינחס לכהן, בסופו של דבר מעמדו ככהן היה זהה לזה של אבותיו. הפסוק "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" מלמדנו, אם כן כי פינחס הכהן מקביל לאהרן הכהן.

לדברים אלו, הנוגעים לכתר כהנה, יכולה להיות משמעות גם בנוגע לכתר אחר, כתר תורה. הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה כותב:

"בשלשה כתרים נכתרו ישראל: כתר תורה, וכתר כהנה וכתר מלכות. כתר כהנה זכה בו אהרן, שנאמר 'והיתה לו ולזרעו אחרי ברית כהנת עולם'. כתר מלכות זכה בו דוד, שנאמר 'זרעו לעולם יהיה, וכסאו כשמש נגדי'. כתר תורה הרי מנח ועוזי ומוכן לכל ישראל, שנאמר 'תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב', כל מי שירצה יבא ויטל." (רמב"ם הלכות תלמוד תורה ג', א)

התורה, כמו כהנתו של פינחס, אינה עוברת בירשה. מצד אחד היא נתונה לכל מי שרוצה, ומצד שני יש לעמל כדי לקנותה. ברם, ביכולתו המברכת של כל יהודי לזכות בתורה טמונה גם סכנה. אדם עלול לחשב, בדומה למה שנתן היה לחשב על פינחס, שפשוט שהוא יכול לזכות בכתר תורה, כך הוא יכול לשלט על תכניו של כתר זה, שהתורה שבידו שונה מן התורה שהיתה בידי אבותיו.

החדוש בלמוד התורה הוא חשוב ורצוי. מעיגת התורה אינם אמורים להיות מים עומדים, כי אם זורמים ומלאי חיים. שאלת מקום החדוש בלמוד התורה שנויה במחלוקת מתמשכת, אך כלם מודים כי החדוש תופס מקום כלשהו בעולם התורה. עם כל זאת, הלמוד צריך להתאפיין ברצון לדבק במסורת ובתורה שנמסרה לנו בהר סיני, ולא במגמה ליצר תורה חדשה.

בברכת שבת שלום, משה בובי,
לואולת והצלחת עם ישראל כולו ברחמים, **רב ק"ק היכל יהונתן,**
בשורות טובות לכולנו, **אמן! גני אביב, לוד.**

בהזדמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו- הרב משה בובי שליט"א, בבראות איתנה לו וכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שיעורי תורה, וימשיך בעבודת הקודש שלו בבית הכנסת ובקהילה עוד שנים רבות וטובות, אמן.
מערכת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

עלון השבוע מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שיום פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

4
עמוד

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת](#)
קודש ולמעדי ישראל

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת מִצְרָאִיִּם לַעֲבֹדָה בְּיָדֵינוּ וְלַעֲבֹדָה בְּיָדֵינוּ

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

שַׁבַּת פֶּרֶשֶׁת 'פִּינְחָס' - תְּאוֹמִים סִיאָמִיִּים

תְּאוֹמִים סִיאָמִיִּים מִתְּפַתְחִים מִבְּצִית אַחַת, שֶׁלֹּא חָלָה בָּהּ הַפְּרָדָה מִשְׁלֶמֶת שֶׁל תְּאֵי הַנֶּבֶט לְאַחַר הַהִפְרָיָה. הַחֲבוּר בֵּין תְּאוֹמִים סִיאָמִיִּים יָכוֹל לִהְיוֹת בְּגִלְגָּלֶת, בְּמִתָּן, בְּגִבּ וּבְאִיבָרִים נוֹסְפִים.

בסוף פרשת בלק מובא מעשה אודות קנאותו של פינחס "והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל... ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו... וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קברתה..." (במדבר כ"ה ו'-ט'). פנחס הוא הדמות המרכזית - "מחפזת" בין זמרי בן סלוא וכזבי בת צור. אמרה יהודית אומרת שבאמצעות מכשיר חד המסוגל "לדקר", ניתן לחבר בין שני דברים, פנחס באמצעות הרומח חיבר בין שתי פרשות, בלק ופינחס. פנחס במעשהו עוצר את הסכנה הכפולה, ההתבוללות "ויחל העם לזנות אל בנות מואב" (שם כ"ה א'), ובעקבותיה עבודה זרה "ויצמד ישראל לבעל פעור..." (שם ג'). עם ישראל נמצא בתחנת שהייה בערבות מואב מעבר לירדן ירחו, על סף הכניסה לארץ, ופנחס במעשהו מונע את סכנת ההתבוללות וההיטמעות בין שתי תרבויות שונות בתכלית, ישראל ומואב.

חז"ל הכירו במנגנון היצירה של תאומים זהים "שני אחים תאומים, טיפה אחת הייתה ונחלקה לשנים" (יבמות צ"ח ע"א, נידה כ"ז ע"א). כמו כן ידעו חז"ל על ההבדל בין תאומים זהים ("שפיר אחד") לבין תאומים שונים ("שני שפירים") (אהלות פ"ה מ"ז). באופן כללי יש לציין כי לידת תאומים לא הייתה תופעה מצויה בזמן העתיק, ולפיכך נאמר בלידת יעקב ועשו "והנה תומים בבטנה", שבכל דבר חידוש רגיל המקרא לומר כן (רשב"ם בראשית, כ"ה כ"ד).

הַרְפוּאָה הַמוֹדֶרְנִית יְכוֹלָה לְבַצֵּעַ פְּעֻלוֹת כִּירוּרְגִיּוֹת לְהַפְרַדַּת הַתְּאוֹמִים, גַּם פְּשִׁישׁ שְׁנֵי רִאשִׁים וְשְׁנֵי לְבָבוֹת לֹא תָמִיד נָתַן לְהַפְרִיד בִּשְׁלֵר רַבּוֹי הָאִיבָרִים הַפְּנִימִיִּים הַמְּשֻׁתָּפִים.

בתלמוד מסופר ש- 'פלימו' (שם של חכם תלמודי) שאל את רבי יהודה הנשיא, "מי שיש לו שני ראשים, באיזה מהן מניח תפילין"? רבי יהודה סבר כי הוא מגחך וכעס על שאלות, אולם לפתע בא לפניו אדם שסיפר שנולד לו תינוק בכור עם שני ראשים, ובפיו שאלה האם הוא צריך לקיים בו פעמיים את מצוות פידיון הבן, ולתת לכהן עשרה סלעים במקום חמישה. בהמשך הסוגיה אין תשובה לשאלה בנושא תפילין, אולם בנוגע לפדיון הבן נפסק שכיוון שהמצווה היא לתת "חמשת שקלים לגלגלת" (במדבר ג', מ"ז). במקרה של מי שיש לו שני ראשים יש לתת לכהן עשרה סלעים, חמישה סלעים על כל גולגולת (מנחות ל"ז ע"א). כמו כן מוזכר במדרש שאדם כזה בא לדין לפני שלמה המלך ותבע ירושה כפולה מנכסי אביו. שלמה המלך ערך מבחן שבו הוא קשר את העיניים של אחד הראשים, ושפך מים רותחים על הראש השני. מיד שני הראשים צעקו מהכאב, ומכך הוכיח שלמה המלך כי העובדה שראש אחד מרגיש בכאב של הראש השני מוכיחה כי הם אדם אחד, ובעלי אישיות אחת, לפיכך הם יורשים רק חלק אחד (תו"ס שם, ד"ה א). - ה- "קורן אורה" ביאר שאף שהיה אדם כזה בימי שלמה המלך שהובא מהיכן שהוא, אינו נחשב אדם, ובריה כזו אינה יכולה להיות בעולם שלנו. אולם ה"שפת אמת" כתב שהמקרה שבו נולד תינוק בעל שני ראשים, המדובר בשני עוברים שהתקלקלו ונדבקו בהריון יחד, ולכן הגולגולת השנייה הוא בעצם נפל, אלא שמקבל מעט חיות מגוף הבכור, ויש גזירת הכתוב שכל גולגולת המקבלת חיות מהבכור מחייבת פדיון הבן. מהדברים נראה שישנם שני נידונים נפרדים, אחד הוא על אדם אחד בעל שני ראשים, והוא מציאות שאינה קיימת, מאידך יש את המציאות המוכרת לנו שלעיתים אמנם נדירות ביותר במקרה ויש שק הריון ושליה אחת, שני העוברים נדבקים יחד, וחלק מהאיברים יכולים להתאחד. ובמקרה יש כאן שני וולדות שונים, אולם צריך לבדוק אם יש לכל אחת חיות בפני עצמו. בספרות השו"ת קיימים כמה דיונים הלכתיים בנושא, שהתעוררו בעקבות מקרים של לידת תאומים סיאמיים. רבי יעקב ריישר מתייחס למקרה כזה ופוסק שתאומים סיאמיים שמחוברים רק בחלק מגופם ושאר גופם נפרד, נחשבים כשני בני אדם, ולכן למשל, שניהם צריכים להניח תפילין, וכל אחד מהם מקבל חלק בפני עצמו בירושת אביהם. לתאומים כאלה אין אפשרות להתחתן על פי ההלכה, מפני שאסור לקיים יחסי אישות בפני בני אדם (שבות יעקב, ח"א, ד'). הפוסקים אוסרים לבצע ניתוח להפרדת תאומים סיאמיים אם יש בו סכנת חיים, ומאידך הם יכולים לחיות ללא סכנה מידית (עיין אנציקלופדיה הלכתית רפואית, ערך תאומים).

בברכת שבת שלום, בשורות טובות, ובריאות איתנה לכולנו, הרב אברהם רוניקוב שליט"א.

הארות והערות, בעניין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il>

עלון השבוע מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה
ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שנים
פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

5
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת

קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודש בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

סימן תקנא - דינים השייכים מראש חודש אב

מתוך הילקוט יוסף לרבנו מרן הרש"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו. ומי שצריך לעבור ניתוח, והוא ניתוח שאפשר לדחותו עד אחר תשעה באב, כדאי שידחה הניתוח. [שם
(ילקווי מועדים עמי תקנא)].

ב. מראש חודש אב עד התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צורכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, ותפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין. וכל זה כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם יום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצות פריה ורביה. ואפילו אם יש שהות לקנות צורכי חופה ולהכין לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו. והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין. [ילקווי מועדים עמי תקנא].

ג. אפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנא].
ד. וכן ממעטים בבנין של שמחה, מראש חודש אב עד תשעה באב, כגון הבונה בית חתנות לבנו, ויש שהות לבנותו אחר תשעה באב. והוא הדין לכל בנין שאינו לצורך מקום מגורים אלא ליופי ולהרווחה בעלמא שאסור לבנותו בימים אלה. וכן אסור לבנות בנין מצוייר ומכויר. אבל מותר לבנות בית חתנות לבנו כשהוא לצורך דירת החתן והכלה, אם הנישואין עומדים להתקיים מיד אחר תשעה באב, והחתן עדיין לא קיים מצות פריה ורביה. [שם].

ה. בנין בית כנסת, אפילו בציור וכיור מותר, כיון שהוא לצורך מצוה דרבים. [שם].

ו. יש להחמיר שלא לסייד או לצבוע את חדרי הדירה מראש חודש אב, עד התענית. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנא].
ז. מותר להתחיל בבניית בנין לצורך דירה, גם אחר ראש חודש אב, וגם קבלני בנין שבונים דירות ושיכונים, מותר להם להתחיל לבנות גם אחר ראש חודש אב, עד התענית, אף שעושים זאת כדי להרויח ממון מהבניה. אבל עבודות סיד וצבע יש להימנע בימים אלה. ומכל מקום קבלן שקיבל עבודה של ציור וכיור מלפני ראש חודש אב, ואם לא יסיים מלאכתו יהיה צפוי להפסד ממון, יש מקום להתיר לו להמשיך בעבודתו, אך יעשה שאלת חכם בכל מקרה. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנא].

ח. מותר לבנות מעקה אפילו ביום תשעה באב, הואיל ויש בו מצוה למנוע סכנה. [רוח חיים סימן תקנא אות ב]. ואפשר לברך על המעקה. [כמבואר בילקווי שובע שמחות חלק א' מהדורת תשס"ד].

ט. אף על פי שמן הדין מותר לערוך נישואין למי שלא קיים מצות פריה ורביה, אפילו אחר ראש חודש אב, מכל מקום כבר נתבאר שאין נוהגים לישא אשה מראש חודש עד אחר תשעה באב. וראש חודש עצמו בכלל האיסור, שאין זה סימן טוב לישא אשה דוקא בימים אלה שהם ימי אבל וצער לכלל ישראל. ובחוץ לארץ במקומות שנוהגים לעשות קידושין אף שלא בשעת החופה, מותר לקדש בימים אלה, בלי סעודה. ויש מתירים בזה למי שלא קיים פריה ורביה גם בסעודה. וטוב להחמיר. ופירות ומגדנות ומיני מתיקה מותר בודאי. ואפילו אם עושים תנאים על ידי קנין בלבד, וכמנהגינו שאין מקדשים אלא בשעת החופה, נכון להמנע מסעודה. ואסור לעשות ריקודים ומחולות ולנגן בכלי שיר לכבוד האירוסין, אבל לשורר בפה שירים ותשבחות להשם יתברך מותר. וכשיש ברית מילה בימים אלה, מותר להביא מנגנים בכלי שיר, ואפילו בשבוע שחל בו תשעה באב, וכן בשעת הסעודה. אבל בלילה שלפני יום המילה שעושים לימוד "ברית יצחק", אין להתיר זולת שירה בפה, החל מ"יז בתמוז". [ילקוט יוסף מועדים עמוד תקס].

י. כבר נתבאר, שאין לאסור מן הדין שירה בפה ב"ימי פין המצרים", ומכל שכן בשבתות שבימים אלה שיש להתפלל בנעימה. וכן מותר לומר פזמונים ושירות ותשבחות בניגון ערב, אפילו בתשעה באב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון. ומכל מקום טוב להמנע מלשורר בפה בימות החול, מ"יז בתמוז עד ט' באב, כל שהדבר מביא לידי שמחה יתירה, וכן בבתי ספר או בגני ילדים לכתחילה לא ילמדו את הילדים שירים ומנגינות בימים אלה, באופן שבאים לידי שמחה יתירה, אף שמעיקר הדין מותר שירה בפה. [ילקוט יוסף מועדים עמי תקסא].

יא. מותר מן הדין לספרדים, להסתפר ולהתגלח בימי פין המצרים, ואף אם לומדים בישיבות של יוצאי אשכנז, מותר לספרדים להסתפר ולהתגלח גם בימים אלו. ומכל מקום אם רצו להחמיר שלא להסתפר ולהתגלח מ"יז בתמוז, כדי שלא לשנות ממנהג חבריהם בישיבה, תבוא עליהם ברכה, אך יאמרו שנוהגים כן בלי נדר. [שו"ת יחזה דעת חלק ד' סימן לו. וחלק ג' סימן לט. ובשו"ת יביע אומר חלק ג' סימן לא סק"ח].

יב. אף הנוהגים שלא להסתפר מ"יז בתמוז, אם ירצו להקל לגלח את זקנם מפני צערם, בערב שבת חזון, יש להם על מה שיסמוכו. [יביע אומר חלק ג' סימן לא אות ה].

יג. בשנה שחל ראש חודש אב בשבת (כמו בשנה זו ה-תשפ"ה שיחול בע"ה ראש חודש אב בשבת הבעל"ט בפרשות 'מטות-מסעי'), נוהגים אצלנו (הספרדים ובני עדות המזרח) להפטיר "שמעו דבר ה'" כפי המקובל להפטיר בשבתות ימי פין המצרים, בתלתא דפורענותא, ואחינו האשכנזים חלוקים בזה במנהגם, ובכל מקום יעשו כמנהגם. ונכון שבסיום ההפטרה יאמר המפטיר פסוק ראשון ופסוק אחרון מהפטרת "השמים כסאי" שיהיה היכר ברור גם לראש חודש. [יחז"ד ח"ד סי' לה].

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מגיש באדיבות
הרב נחמיה וילהלם,
נציג חב"ד
בעיר בנגקוק, תאילנד.

ממתק לשבת פרשת 'פינחס' - תשפ"ה השליחות האישית של כל אחד

בס"ד

זה היה בענג שבת בבית חב"ד בבנגקוק. אורי קס וספר, שאבא שלו היה אדם קשה והיו לו מריבות עם הרבה אנשים. יום אחד גלו אצלו את המחלה והרופא אמר שלא נשאר לו הרבה זמן לחיות. אורי לקח על עצמו פרויקט. הוא התחיל להביא לבית הרפואה את כל מי שיגיע שהיתה לו מריבה עם אבא והם התפייסו. אורי מסים את ספורו ואומר: "אחרי כמה חדשים אבא נפטר ואני מודה להשם כל יום על כך שעזרתי לאבא ללכת מהעולם עם חיוך".

כשאורי סים בקש רוני את זכות הדבור והוא ספר: "הבקר היתה לי טיסה מדלהי לסרי לנקה. כשעשיתי בדוק לטיסה וראו שאין לי כרטיס יציאה הפנו אותי לקנות כרטיס כי בלי זה לא אוכל להפנס. הלכתי למשרדים והיה תור וכשהגעתי לדלפק הפקידה הנחמדה אמרה לי: "הטיסה כבר סגורה. לסרילנקה כבר לא תוכל להגיע, אבל אם אתה רוצה אתן לך במקום זה כרטיס לבנגקוק". בלית ברירה הסכמתי, כשכבר הייתי על הטיסה לבנגקוק לא הצלחתי להבין למה הסכמתי, הרי לא היו לי תכניות לנסע לבנגקוק! אבל לא היתה ברירה, הטיסה כבר היתה באויר. נחתתי בבנגקוק ונסעתי לרחוב הקאוסון. הסתובבתי ברחוב מצד אחד לצד השני ופתאום אני רואה חבדניק שאומר לי לבוא לקבלת שבת בערב. נזכרתי שיום ששי היום ואכן הלכתי לבית חב"ד, אחרי סעודה מרגשת בהשתתפות 500 איש נסיתי לחשב לאן אלך עכשו ואז כשהרב הודיע שמי שלא ממחר מזמן לענג שבת, הצטרפתי. ישבתי בענג שבת ועכשו אחרי ששמעתי את הספור של אורי הבנתי בדיוק איך הקב"ה תכנן את הדברים. אני כבר שש שנים לא בקשר עם אבא שלי. הוא שולח לי הודעות ומנסה ליצר קשר ואני מטיל בעולם ולא עונה לו. כששמעתי עכשו את הספור של אורי הבנתי הכל. מגיע שלב שבו אתה מבין שאתה לא רוצה לפספס את הקשר עם האנשים היקרים לך ולא צריכים לחכות עד אז, בע"ה מחר בלילה אקנה טיסה ואחזור לארץ להשלים עם אבא שלי.

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על חלקת הארץ והתורה אומרת: "**אז בגורל יחלק את הארץ**" - כדי לחלק את הנחלות בארץ משה רבנו עשה גורל וכך ידעו איזו נחלה תלך תפל בחלקו של כל שבט. אבל זה לא כל כך מובן, כי לפני כן התורה כותבת: "**לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו**" - החלוקה נעשתה לפי הגיון; כל שבט קבל שטח שמתאים לגדל האכלוסייה שלו. אז למה צריכים גורל?

בתורת החסידות מסביר שהפונה כאן היא שהגורל האלקי מתכנן עבור כל אחד מאתנו בצורה מדויקת לאן הוא יגיע, מתי הוא יגיע ולאילו מצבים הוא יקלע. עלינו להיות מודעים לכך שלא סתם אנחנו מגיעים למקומות או סיטואציות מסוימות אלא מחכה לנו בכל מקום שליחות מיוחדת שלשמה הגענו אליו, והתפקיד שלנו הוא למצוא אותה ולמלא אותה.

הקב"ה ברא עולם גדול ונתן לכל אחד מאתנו לבחר בביכול איפה הוא רוצה לטיל ולכן הוא רוצה לנסע. אבל האמת היא שמשמים מכונים אותנו למקום השליחות שלנו, והבחירה שלנו היא לא לפספס את ההזדמנויות שנקרות בדרךנו.

כשנהיה קשובים ועם עינים פקוחות נצליח לגלות את השליחות האישית שלנו וביחד כלנו נהפוך את העולם למקום הרבה יותר טוב, מקום שיהיה ראוי ומוכן לגאולה אמתית ושלמה שתגיע בקרוב ממש...

שבת שלום,

**שבת של שקט ובטחון לכל בית ישראל!
הרב נחמיה וילהלם,
בית חב"ד בבנגקוק תאילנד.**

🔥 ☆ אֲחִים יְקָרִים וְאַהוּבִים, שְׁבֹת שְׁלוֹם וּמְבָרֵךְ. ☆ 🔥

"פֶּה שֶׁל לֹמְדֵי תוֹרָה דִּינָם כְּכֹלֵי שְׂרֵת בְּבֵית הַמֶּקְדָּשׁ"

"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפַּחְתֶּם תֹּלַע מִשְׁפַּחַת הַתֹּלַעִי לַפֹּה מִשְׁפַּחַת הַפֹּהִי:"

סֵפֶר 'בַּמִּדְבָּר', פֶּרֶשֶׁת 'פִּינְחָס', פָּרָק כו', פָּסוּק כג'

כָּתַב רַבְּנֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: 'מִצְּאָתִי לַחֲסִידֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתְבוּ כִּי פֶה שֶׁל לּוֹמְדֵי תּוֹרָה, דִּינוּ כְּכֹלֵי שְׂרֵת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּם בַּקִּדְשׁ, כִּי אֵין קִדְשָׁהּ בַּקִּדְשֵׁת הַתּוֹרָה. וְלִזֶּה אֲסוּר לְדַבֵּר בּוֹ אֶפְלוּ דְּבָרֵי חוֹל, הֵגֵם שְׂאִין בָּהֶם דְּבָרִים הָאֲסוּרִים'. עַד כָּאֵן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ.

כְּלוּמַר: הִנֵּה הוּא כָּלִי שֶׁמִּשְׁתָּרֵתִים בְּאַמְצָעוֹתָיו אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה שֶׁהֵם דְּבוּרֵי קוֹדֶשׁ, וְלָכֵן בְּצִיּוֹן גָּדוֹל הוּא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לְדְבוּרֵי חוֹל, גַּם כְּשֶׁאֵינָם דְּבוּרִים אֲסוּרִים כְּלָשׁוֹן הָרַע וְלִיצְנוּת, אֲלֵא כָּל דְּבוּר אֲסוּר. וְכֵמוֹ שֶׁדָּרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ עַל הַפְּסוּק שְׂאוֹמְרִים בִּקְרִיאַת שְׁמַע 'וּדְבוֹרֵת בִּם' דּוּקָא 'בִּם' וְלֹא בַּדְּבָרִים בְּטָלִים.

וַיְבָרֶךְ מֹשֶׁה וְרַבְּנּוֹ הַקֹּדֶשׁ, אֶת הַפָּסוּק בְּפָרְשָׁתוֹ 'בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפַּחְתָּם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפָנָה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹנִי' שְׁמִי
שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הֵיוּ הַשֶּׁבֶט שֶׁל לִזְמַנֵּי הַתּוֹרָה,
צָרִיד לִפְנוֹת וּלְנַקוֹת אֶת הַפָּה מִדְּבָרִים בָּטָלִים, וְגַם מִשְׁאֵר תַּעֲנוּגֵי
הָעוֹלָם.

וּבְלִשׁוֹן קִדְשׁוֹ שֶׁל רַבְּנֵי הַקֹּדֶשׁ: 'שְׁצַרִּיךְ לִפְנוֹתוֹ מִמּוֹתְרוֹת הַמְּרָגְשׁוֹת גַּם מֵהַשְּׁחוֹק וּמִדְּבָרִים בְּטָלִים כִּי הֵם מוֹנְעִים קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּאָדָם, וְהוּא מֵה שְׂרָמְזוּ בְּמֵאֲמַר ל'-פּוֹה' שֶׁהוּא 'פּוֹה' הָעֵמֶל בַּתּוֹרָה, מִשְׁפַּחַת הַפּוֹנִי', פְּרוֹשׁ, צַרִּיךְ לִפְנוֹת מִפּוֹי כָּל, חוּץ מִהֲגוֹת בַּתּוֹרָה. וּבִזָּה נִכְלָלִים 'בְּמַעֲוֵט שִׁיחָה', 'בְּמַעֲוֵט שְׁחוֹק' 'בְּמַעֲוֵט תַּעֲנוּג' וּכְדוּמָה לֵהם שֶׁבַענָף הַמּוֹתְרוֹת'. עַד כֵּאן לִשׁוֹן קִדְשׁוֹ.

וּבִסְפָרוּ 'רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן', כּוֹתֵב רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ עֲדוֹת נוֹרְאִית עַל סֵפֶר 'תּוֹרַת מֹשֶׁה' לְרַבְּנוּ מֹשֶׁה אֱלִשִׁיךְ הַקָּדוֹשׁ, וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: 'סִפְרוּ לִי עַל חֵד בְּדָרָא [יְחִיד בְּדוֹרוֹ] הַלֵּא הוּא הֶרֶב מֹשֶׁה אֱלִשִׁיךְ ז"ל, כִּי בְּפִאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהָיָה מִתְעַסֵּק בְּצִרְכֵּי הַגּוֹף לְמִצּוֹא טָרֶף בְּאוֹתָן שְׁעוֹת חֹפֶר פְּרוֹשׁ עַל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי יָדִיו הָיוּ עֹסְקָנִיּוֹת וּמַחֲשֻׁבוֹתֵיו חֲכָמָנִיּוֹת בַּתּוֹרָה'.

רַבְּנֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ מֵבִיא זֹאת לְהוֹכְחָהּ, שְׁגָם בְּשָׁעָה שְׁמַתְעֲסָקִים בְּמַלְאכָה, עֲדִין הָרֹאשׁ וְהַמַּחֲשָׁבָה יְכוּלִים לִהְיוֹת שְׂקוּעִים בַּתּוֹרָה.

על פי רעיון זה מפרש רבנו הקדוש את הפסוק בפרשת 'ויילך': 'כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו', שגם כשהגוף והידיים מתעסקים במלאכה, צדין הפה והלב יכולים לעסוק בתורה ולקיים מצוותיה שכן המצוות תלויות בכונת הלב ובבטוי השפתיים וזה דבר שבכל עת אפשר לקימו.

**שְׁפֹת שָׁלוֹם,
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
מִשָּׁה בּוֹבֵי רֶב ק"ק הַיֵּכָל יְהוֹנָתָן,
גְּנִי אֲבִיב, לֹד.**

מי שיטל לו נשק ברשיון
(מורה שישלח את הנשק גם ב)

אם נשמעה אזעקה באמצע תפילת העמידה
יש ללכת בשתיקה למרחב המוגן ולאחזק"כ לחזור ולהתפלל מתחילת עמידה

להשחרר בכל בית כנסת ופירייה לפחות אדם אחד חסיד

**כל בית כנסת יש להניח מערב שבת מכשיר טלפון שיהיה זמין
בטח הצורך ניתן להחזיק טלפון על מצב רטט בכים**

צריך להשאיר רדיו מעל עלול שוקט
פזי להעלות במחיראות שול פיקוד העורף

יחיד רצון שלא יעשה עוד פחד ושכר בגבולו, ושם יתקב ושקטו ושמחו ואין מעורר.
ובא לרצון מול כבודו כיטו אש.
בביתו שבת שלום

עָלוֹן הַשְּׁבוּעַ מִקֹּדֶשׁ לְעָלוֹי נִשְׁמַת אֲמִי מוֹרְתִי מֵרַת פְּרָחָה אֱלִיָּזָה
 ז"ל (קַמְלִיאָן) בֵּת חֲבִיבָה וְרַחֲמִים יוֹסֵף (פּוֹלֶת) ע"ה, שָׁיִם
 פִּקְדוֹתָהּ (ה' - 24) כה' בַּתמֹז (בְּיוֹם שְׁנֵי הַבַּעַל"ט)

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: <https://www.facebook.com/ikarot>
 תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת
 קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מכסול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הצור שלי רבי יהונתן אמדי שליט"א

רב בית הכנסת "יוסף תמים" - אור יהודה

מתי מצוה לבקם?

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא

כליתי את בני ישראל בקנאתי:"

(ספר במדבר, פרשת פינחס, פרק כה, פסוק יא')

שלוש עליכם.

א. צריך להבין מה הפרוש בקנאו את קנאתי ולמה כתוב פעמים בפסוק קנאתי.
ב. למה הפסוק מפרט את יחוסו של פינחס עד אהרן הכהן? לא היה מספיק לומר פינחס בן אלעזר?
ג. מה הכוונה ביריתי שלום? שנתנה לו? וכי על מעשה כה תקיף השכר הוא שלום?

חז"ל (במסכת סנהדרין פב:) מלמדים אותנו שהבועל ארמית קנאים פוגעים בו אבל הלכה היא ואין מורין בו כלומר הדין קנאות אינו נתן בהוראה. אם כן כיצד זה שפינחס זכה לשכר כה נדיר? האין חשש שיבואו אחרים ויאמרו גם אני מקנא קנאת ה' ויבצעו מעשים חמורים ויבקשו על עוד שכר?

אלא שלכן הכתוב מאריך ומדגיש בן אלעזר בן אהרן כדי לומר כמו שסבו אהרן אוהב שלום ורודף שלום כך פינחס היה איש שלום ולא רצה להתעמת עם איש. אל תטעה לומר שהקנאות שבו באה ממדות רעות אלא היא נבעה ממדות טובות. וקנאות כזו שונה לגמרי מזו שבאה ממדות רעות.

אנו הוספנו בסעיף דשמיא ופרשנו שבדרך כלל כל וכו', ריב ומחלוקת, נובעים מכך שאדם דואג לאינטרס האישי שלו ורוצה שיהיה לו טוב ולא אכפת לו מטובת חברו. אבל אצל פינחס זה היה שונה. מה שהוא הלך והרג את זמרי בן סלוא ואת כזבי בת צור לא היה מתוך דאגה לטובת עצמו ואינטרס אישי שלו, שהרי בודאי הוא היה מעדיף לשבת וללמד תורה, אבל הוא עשה את זה כדי שלכלל הצבור יהיה טוב. הוא ראה את טובת הכלל ולא את טובת עצמו. לכן הקדוש ברוך הוא נתן לו את ביריתי שלום לומר לך שמה שהוא עשה זה הפך ממעשה המחלוקת. מחלוקת - זה בשביל האינטרס האישי של האדם, אבל פינחס דוקא חשב על האינטרס והטובה של כלל ישראל. ולכן הפסוק מדגיש שהוא נכדו של אהרן הכהן שאוהב שלום ורודף שלום שזה הפך מהמחלוקת. ומשום כך הקדוש ברוך הוא אומר בקנאו את קנאתי - פינחס לא קנא קנאה רגילה כמו שהאדם מקנא בחברו כי הוא חפץ ורוצה בטובת עצמו שגם לו יהיה את שיש לחברו, אלא קנא את קנאת ה'. שכמו ש-ה' מעניש עוברי עברה זה לא מתוך יצר נקמה אלא לטובת האדם, כך פינחס קנא קנאת ה' שלכלל ישראל יהיה טובה וברכה.

ועל זה אמרו חז"ל (במסכת יומא כג) אמר רבי יוחנן כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם. והתמיהה זעקת הלא יש פסוק מפרש לא תקם ולא תטר? מתוך הן איש חי זצוק"ל זיע"א, שאם התלמיד חכם נוקם ונוטר על בזיון כבוד התורה אבל לא מרגיש בזה טעם של נקמה אישית אלא נוקם לשם שמים כפי שהנחש אוכל עפר ולא מרגיש טעם, זהו תלמיד חכם אמיתי ה' יזכנו שנעשה כל מעשינו לשם שמים.

בברכת ברוכים תהיו, בשורות טובות,

שבת שלום, בריאות, אשר ונחת,

הרב יהונתן אמדי שליט"א

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלוויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה תדרי גל שקט ובמקרה של אזעקה יושמעו בתדרים אלו קריאה להיכנס למרחב המוגן.

לאור המצב הביטחוני הנמשך, הרשות השנייה מעדכנת על תדרי הגל השקט שיפעלו במהלך השבת. התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלוויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים:

כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי

רדיו קול חי + קול חי מיוזק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי הגל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: 107.6 FM, 92.1 FM, 104.3 FM, 105.7 FM

רדיו קול חי: 102.5 FM, 92.8 FM, 93 FM

רדיו דרום: 101.5 FM

מורשת: 90.5 FM, 92.5 FM, 90.8 FM, 100.7 FM

ויהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרום הללו.

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת

קודש ולמען ישראל

עלון השבוע מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שיום פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

{ 9 }
עמוד

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הספור לשבת פרשת 'פינחס' — "כף זכות"

תחנונים, איומים ומארכים — לא פתרו את הבעיה, עד שגלינו את המצלמה המתקנת בבנין ממול...
"מה שלמדתי מהספור זה עד כמה יש לדון לכף זכות! הלא הייתי בטוח שמישהו מהשכנים מציק לי... לא היה לי כל ספק בכך!"

הרב ד. מתגורר בעיר חלונית במישור החוף הדרומי. את הספור שמענו מפיו מילה במילה. לפני שנים הוא נכנס לגור בבנין סטנדרטי. בנין רגיל בעיר שרבה חלונית.

בבנין המדבר, ננעלת דלת הכניסה הראשית בכל שמוש. מי שרוצה להכנס עושה זאת באמצעות מפתח, או באמצעות חיוג לאינטרקום של אחד השכנים שמתבקש לפתח לו את הדלת בלחיצת כפתור. אך לקראת שבת ידע הרב ד. ששני הפתרונות לא יתאימו לו: מפתח הוא לא יכול לטלטל, ועל כפתור אסור ללחץ. כיון שכן הגיע להסדר עם השכנים שבשבת תשאיר דלת הכניסה לבנין פתוחה.

במשך תקופה עבד ההסדר יפה, אך באחת השבתות גלה מולו דלת נעולה. הוא סבר שמדבר בטעות אך כאשר הדבר חזר על עצמו קלט שאחד השכנים החליט לתעתע בו. זה היה מאוד לא נעים, כפי שכל אחד מהם יכול לתאר לעצמו איזו תחושה עוטפת אדם שתקוע ברחוב בעצומה של השבת והכל בגלל שכן — שזנא דת או שזנא עצמו.

בהזדמנות הראשונה עלה לוועד הבית ובקש ללבוש את הסגירה. הסביר שוב את הקשיים שנעילת הדלת גורמת לו, והתחנן על נפשו. אך מבחינת ועד הבית הוא "התפרץ לדלת פתוחה". מאז שהספיקו להענות לבקשתו לא חזרו בהם, ועליו לאתר באותו עצמו את השכן שמזיז את הציופצ'יק בדלת כך שהיא חוזרת וננעלת!

"דברתי עם השכנים. תליתי מודעה יפה בכניסה. בקשתי מכלם לכבד את בקשתנו באחולים שהשבת תשמר על כלנו וכו' אך כלום! חשבתי שאני משתגע!" — הוא לא בורר את מילותיו.

"קשה לי להסביר את הסלידה והכעס שהיו לי על השכן שמצר את צעדי. הרי גם השכן הזה, שאין לי משג מיהו, נחמד אלי ומחיד אלי כיתר השכנים אך מאחורי הגב הוא תוקע בי מקלות. עשיתי חשבונות שכןראה מדבר ביותר משכן אחד, לאחר שחשבתי את הזמנים בהן התרחשה התקלה וביודעי את סדר יומם של שכני שחלקם לעולם, אבל לעולם, לא יוצאים מן הבנין בחלק מהזמנים".

הרב ד. ערך בעצמו סבב בין השכנים כדי לנא שוב את הסקמתם להסדר. "יש אנשים רעים" הסביר לו אחד השכנים "הם אומרים לך 'כן' 'כן' אך בפעל עושים להפך!..." המשפט הזה חלחל בו כארס של עכנאי והוא גמר אמר לגלות את השכן הרע!!!
 "זה כאב לי גם מהבחינה הזו שאני פוגש ביומיום את השכנים, וכלם — ללא יוצא מן הכלל — מכבדים ומחכים. אז מי זה השכן הרע הזה שמכה את רגליו בסתר? נסיתי בעזרת אשתי וילדי לחשב מי השכן הזה, אך לא הצלחנו. מכל מקום החלטתי היתה נחושה לאתר אותו — ויהי מה!"

"בד בבד חדלתי לשלם דמי יעד ביתי לאחר שהודעתי מפרשות שכל עוד ההתנכלות נמשכת, אין לי פונה לשלם. אמרתי להם שכל עוד אני בן-עריבה בשבתות אזי הכסף בן-עריבה אצלי גם בימות החל... תליתי מודעה בכניסה, בה התחננתי על נפשי, שם אף צטטתי מתוך דברים שנאמרו לי לטובתי בענין זה ב- 'אגדה לתרבות הדיוור'..."

בשלב זה החליט לגייס את בני ביתו להצבת "מארכים" (... שסוף סוף יגלו ידו של מי במעל. כבר בשלב ראשון של החקירה התגלה ששכן אחד — שדוקא היה בשלב של חזרה בתשובה — נועל את הדלת אחרי כניסתו בשבת! היתכן? הרי הוא בודאי מבין כמה דברים אמורים!

"אמרתי לעצמי שאסור לקבוע מסקנות על סמך מקרה אחד. נמשיך במארכים עד שנפתר את הבעיה".

במארכ הבא שוב עלה בחכה אותו שכן!...

"נגשתי אליו ובקשתי להבין למה הוא עושה לנו את זה. הוא נפגע עד עמקי נשמתו, והכחיש כל קשר למעשה הלא יפה. התנצלתי בפניו אם טעיתי, אך הסברתי לו יפה יפה שהילדים שלי ראו אותו נכנס בדלת פתוחה שלאחר מכן ננעלה! הוא המשיך לטעון בתקף שיידו לא במעל ונאלצתי להאמין לו — למרות שהבן שלי לא טפוס מדומיין והוא לא המציא את הספור".

בעבר זמן עבר החשד לשכן נוסף. שוב נגש אליו מידענו להתחנן על נפשו, אך גם שכן זה הכחיש בכל תקף כל קשר למעשה. מצד שני הבן שלו מעיד הפוך...

המארכים לא פתרו את הבעיה, ואז נודע לו שבבנין ממול מתקנת מצלמה שקולטת גם את דלת הכניסה שלו (בשלב זה הוא פנה להתניע עם רב לגבי האפן בו יהיה מתר לו להשתמש באותה מצלמה — אך הנדון ההלכתי אינו מענין הספור). עיון בתמונות גלה את האמת: אף שכן לא נגע בציופצ'יק כלל, מה שהתרחש זה שכאשר הדלת נטרקה בחזקה הציופצ'יק זז מאליה!!!... אותו שכן שנחשד במעשה, אכן הרגל לטרק את הדלת - ולכן הציופצ'יק זז ממקומו ונעל את הדלת, בעוד רב השכנים סגרו את הדלת בידם עדינות. תכל'ס, החליפו מנעול ומיד נעלמו הבעיות!

"מה שלמדתי מהספור זה עד כמה יש לדון לכף זכות! הלא כמעט וכלתי להשבע שמישהו מהשכנים מציק לי... לא היה לי כל ספק בכך... הכנתי מכתב התנצלות גדול אותו תליתי בכניסה, בתוספת מתנה שתפאר את הבנין. התנצלתי ושוב התנצלתי בפני השכנים על שחשדתי בהם לשוא. זה היה ה- 'רבי-געלט' (שכר למוד) ששלמתי על התובנה שתמיד, אבל תמיד, יש לדון לכף זכות! וכך, בכל עולה שאנו חושבים שמישהו עשה לנו כדאי להזכר שמבחינה אובייקטיבית יתכן מאוד שהדבר כלל לא היה! הראיות עומדות על עשרים אחוז בלבד — אך המחלקת שפורצת מהן היא של מאה אחוז!"

(גליון איש לרעהו, הובא ב- 'אור לישראל')

הספור מובא מאתר 'דרשו ה' ועזו'.

עלון השבוע מקדש לעלוי נשמת אמי מורתי מרת פרחא אליזה
 ז"ל (קמליאן) בת חביבה ורחמים יוסף (פולת) ע"ה, שיום
 פקדתה (ה- 24) כה' בתמוז (ביום שני הבעל"ט)

10
 עמוד

לפניות בעניין העלון: ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת
 קודש ולמעדי ישראל